

Arrest

nr. 314 866 van 16 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 8 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. LAURENT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten.

Op 4 augustus 2021 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 24 januari 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 4 april 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 05.03.2004 in Gondar. U bezit de Ethiopische nationaliteit en behoort tot de Amhara bevolkingsgroep. U geeft aan dat uw feitelijke naam eigenlijk F.E.M. is, maar dat u van naam veranderde in Europa.

U werd geboren in Gondar en groeide daar ook op in een gezin dat beschouwd werd als 'Buda' ('evil eye'). U ging er naar school, maar werd vermeden door andere kinderen. Gezien u gestrest was hierdoor, verhuisde u met uw familie toen u 10 of 11 jaar naar Maxinet, een dorp niet ver van Gondar. U woonde er twee jaar, maar aangezien de gemeenschap te weten kwam dat jullie 'Buda' zouden zijn, keerden jullie terug naar Gondar. Uw broer begon een relatie met een meisje. Dit was tegen de zin van haar vader en hij beschuldigde uw broer van verkrachting. Uw broer werd gearresteerd en voor de rechtbank gebracht. Hij werd onschuldig bevonden en na zijn vrijlating hervatte hij zijn relatie met het meisje. Haar vader besloot uw broer daarop te doden waarop uw vader wraak nam en de moordenaar van uw broer doodde. Enkele dagen later werd er bij jullie thuis op de deur geklopt. Drie familieleden van het meisje stonden aan jullie deur en wilden uw vader vermoorden. Uw vader schoot hen alle drie dood. Uit vrees voor wraakacties, nam hij u mee tijdens zijn vlucht.

Jullie reisden naar Metamma waar uw vader een smokkelaar voor u zocht die u naar Libië kon brengen. Daar verbleef een jaar en zeven maanden alvorens de oversteek te maken naar Europa. U kwam toe in Italië en diende uw vingerafdrukken te geven op 15.11.2020. U reisde verder naar Frankrijk, waar u twee weken verbleef, en kwam toe op Belgisch grondgebied op 04.02.2020. U diende op 04.08.2021 een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde asielinstanties.

Op vraag van u werd een vrijwillige terugkeer voorzien op 25 juli 2023. Deze werd geannuleerd omwille van uw gezondheidstoestand. Een volgende terugkeerdatum werd voorzien op 24 oktober 2023, maar ook deze werd geannuleerd omwille van dezelfde redenen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw medisch dossier voor dat uw beroep van het leeftijdsonderzoek omvat alsook de medische rapporten opgemaakt tijdens uw ziekenhuisopnames in België. Ook zit er een brief van L. H. in dat uw traject in België bespreekt. Ook legt u de uitspraak van de vredesrechtbank in Luik voor betreffende uw gedwongen opname.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Voor de aanvang van het persoonlijk onderhoud legde u verschillende medische attesten voor die verband hielden met uw gezondheidstoestand en de hieraan gekoppelde ziekenhuisopnames. U werd voor uw gezondheidsproblemen behandeld en ontslagen uit het ziekenhuis. U geeft bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat u geen medicatie meer dient te nemen en momenteel geen behandeling meer volgt. Er werd u gevraagd welke steunmaatregelen voor u nodig zijn zodat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen en het persoonlijk onderhoud op een goede en constructieve wijze zou kunnen verlopen. Doorheen het persoonlijk onderhoud werd meerdere malen getoetst naar uw gemoedstoestand en bleek u in staat te zijn om op een coherente en duidelijke manier antwoord te geven op de u gestelde vragen. Bijgevolg kan er worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Ethiopië, te hebben verlaten omwille van een familievete (hierna NPO), p.9). U vreest bij een eventuele terugkeer gevangen genomen of gedood te worden ten gevolge van een familietwist en in het teken van bloedwraak (NPO, p.17). U vreest anderzijds ook uitgesloten te worden van de gemeenschap omdat uw familie beschouwd werd als 'Buda' oftewel 'evil eye' – een oud Ethiopisch geloof dat toegedicht wordt aan bepaalde personen of groepen in de Ethiopische samenleving.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste geeft u aan dat jullie familie gezien zou worden als Buda en hierdoor geïsoleerd zou worden van de gemeenschap. Er dient echter te worden opgemerkt dat u niet heeft kunnen overtuigen dat u werkelijk de negatieve status van Buda zou worden toegekend door de leden van de gemeenschap waar u woonde. Gevraagd of die status toegekend wordt aan de familie van uw moeder, antwoordt u eerst dat het van beide ouders is om even later in het persoonlijk onderhoud aan te geven dat het enkel de grootouders langs moederskant waren die als Buda werden beschouwd (NPO, p.11. Niet alleen uw wisselende verklaringen zijn hierbij opvallend, ook dient er te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt seksuele relaties en huwelijken met personen die worden gezien als Buda verboden zijn binnen de Amhaarse gemeenschap (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dat uw moeder toch kon huwen (met uw vader) is bijgevolg opvallend. Ook op andere momenten tijdens het persoonlijk onderhoud blijken uit uw verklaringen geen indicatie voor de toekenning van de Buda status of dat u in die mate slachtoffer zou zijn geworden van een voldoende ernstige vorm van discriminatie. Hoewel uw moeder niet aanwezig mocht zijn op huwelijksceremonies, kon ze wel naar rouwceremonies van dichte familie en vrienden zoals uw burens (NPO, p.8). Er kan dan ook de vraag gesteld worden in hoeverre uw moeder werkelijk afgestoten werd van de maatschappij zoals u naar voor schuift. Ook konden jullie zowel in Gondar als in Maxinet een woning huren. Meer zelfs, wanneer er gevraagd wordt of het geen idee was om

naar een andere plaats te verhuizen om zo met een propere lei te beginnen, verklaart u dat de eigenaar van jullie huis zo lief was en jullie niet veel dienden te betalen (NPO, p.18). Uw vader kon daarenboven een uitgebreid netwerk uitbouwen, met kennissen tot in Metamma, en kon werken als taxichauffeur. Bijgevolg kan er gesteld worden dat uw ouders' rechten niet dermate geschonden zouden zijn dat er sprake is van vervolging volgens de Conventie van Genève of ernstige schade zoals beschreven staat in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw ouders slaagden er immers in hun leven uit te bouwen, zowel op persoonlijk als op professioneel vlak.

Ook wanneer er naar uw persoonlijk profiel gekeken wordt, kunnen er vragen gesteld worden bij de vermeende negatieve bejegening van uw persoon ten gevolge van het aan uw familie toegeschreven Buda fenomeen. Net zoals uw broer en zussen, kon ook u gewoon naar school gaan. Bovendien verklaart u dat de leerkrachten u veel morele steun gaven in de periode waarin uw broer problemen ondervond. Verder geeft u aan dat het niet mogelijk is als Buda om vrienden te hebben. U verklaart bijvoorbeeld dat u niet met de andere straatkinderen mocht spelen. Gevraagd of uw broer dezelfde problemen ondervond zoals u, geeft u het vage antwoord "ik weet niet wat zijn gedachten waren". Nochtans hoeft u niet zijn gedachten te weten om te zien dat uw broer afgestoten zou worden door de gemeenschap. Bovendien wordt u tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met uw oud Facebookprofiel. Deze heeft maar liefst 4.712 vrienden. Gevraagd wie dat allemaal zijn, antwoordt u dat u hen niet kent. Nochtans worden de foto's die u postte op uw profiel uitgebreid becommentarieerd en geliket. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, antwoordt u "sommige kende ik in school". Er kan dan ook de vraag gesteld worden waarom zij zouden reageren op uw foto's indien u werkelijk zo ontweken werd. Meer zelfs, u werd verschillende keren getagd in foto's van andere Facebookvrienden (zie administratief dossier). Bijgevolg slaagt u er niet in om de aan u beweerde toegemeten status als Buda aannemelijk te maken. En zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw status dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat de discriminatie zo dermate systematisch en ingrijpend was dat uw fundamentele rechten werden aangetast waardoor het leven in uw land van herkomst ondraaglijk werd.

Ten tweede kunnen ook de redenen van uw vertrek uit uw land van herkomst niet overtuigen. Zo verklaart u dat u omwille van een bloedvete het land diende te verlaten. De oorzaak van deze bloedvete was omdat uw broer weigerde een relatie stop te zetten met een meisje van een andere familie (NPO, p.9). Uw verklaringen hierover zijn echter dermate vaag dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnen. Zo raakt u niet verder dan de voornaam van de vriendin waarmee uw broer een relatie had. Ook over de arrestatie van uw broer en de rechtszitting kan u weinig vertellen. Zo slaagt u er niet in een duidelijke tijdslijn neer te zetten over de verschillende feiten die ertoe hebben geleid dat u Ethiopië heeft verlaten. Zo heeft u geen idee hoe lang uw broer werd opgesloten of wanneer de rechtszitting plaatsvond. Hoe die rechtszetting precies in zijn werk ging, weet u ook niet. Ook documentatie of andere vormen van materieel bewijs die deze verklaringen zouden kunnen staven, kan u niet voorleggen. De start van de relatie, net zoals de arrestatie van uw broer situeert u vijf of zes maanden voor uw vertrek. Wanneer er dan gepolst wordt hoeveel tijd er precies tussen het begin van de relatie en de arrestatie was, antwoordt u tot tweemaal toe naast de vraag. Als de protection officer u nogmaals uitdrukkelijk vraagt deze evenementen te situeren in de tijd, verklaart u dat u dit niet kan omdat uw leven in Libië en België moeilijk was (NPO, p.19). Nochtans zijn dit vermeende gebeurtenissen die een enorme impact hebben gehad op uw leven en de katalysators waren van uw vertrek uit uw land. Dat u ook de dood van uw eigen broer niet zeker weet te situeren in de tijd is daarom frappant te noemen en doet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder kelderen. Ook gaf u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat uw vader twee mannen had gedood om dan op uw volgend interview alsook op uw persoonlijk onderhoud aan te geven dat hij er drie had gedood. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd wordt, antwoordt u gewoon dat het er altijd drie waren (NPO, p.22). Wie precies die slachtoffers waren kan u niet met zekerheid zeggen. U denkt dat het de familieleden waren van de vriendin van uw broer, maar als er getoetst wordt hoe u dat precies weet, antwoordt u dat "behalve familie van haar, zou niemand naar ons komen om ons te doden" (NPO, p.22). Het valt daarbij op dat u uw verklaring baseert op een louter vermoeden.

U geeft aan dat deze bloedvete ook de reden is waarom u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst. U verklaart immers dat u zou gedood kunnen worden omdat de andere familie u nog steeds zoekt. Gevraagd hoe u dat weet, antwoordt u dat dit nu eenmaal zo is bij jullie. Wanneer er gepolst wordt of u enig bewijs heeft dat ze u nog zoeken, geeft u gewoon aan dat bloed betaald moet worden met bloed (NPO, p.17). Aangezien u er niet in slaagde de bloedvete aannemelijk te maken, kan er echter weinig geloof worden gehecht aan de vrees die bij terugkeer zou hebben omwille van die vervolgingsfeiten. Van iemand die een dergelijke impactvolle gebeurtenis aanhaalt als reden van vlucht uit het land van herkomst, mag redelijkerwijze verwacht worden met meer overtuigende en diepgaande verklaringen zijn relaas te staven wat u hoegenaamd niet kan. Wanneer u gevraagd wordt naar details, of bijzonderheden, blijft u steeds op de vlakte en kan u derhalve niet overtuigen wat u aangehaalde asielmotief betreft.

Tot slot dient er ook te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om een duidelijk zicht te geven op uw persoonsgegevens. Zo slaagt u er niet in om uw geboortedatum te geven in de Ethiopische kalender. Dat u enkel de datum kan geven in de Europese kalender is meer dan opvallend. U woonde immers, naar eigen zeggen, 15 jaar in Ethiopië en ging er naar school. Dan kan er wel redelijkerwijze verwacht worden dat u uw verjaardag kan situeren in uw eigen kalendertelling. Tijdens uw asielprocedure werden er twee

leeftijdsonderzoeken gedaan, waarop het tribunaal van Namen besloot u meerderjarig te verklaren aangezien u aangaf geen identiteitsdocument te bezitten noch ooit te hebben gehad (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Nochtans verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken alsook op uw persoonlijk onderhoud dat u wel degelijk een geboorteakte had, maar deze in Ethiopië ligt. Waarom u dan verklaarde nooit een soort van identiteitsdocument te hebben gehad voor een gerechtelijke instantie doet dan ook wel de wenkbrauwen fronsen. Geconfronteerd hiermee antwoordt u dat u toen geen contact had met uw familie. Nochtans verklaarde u even later dat u sinds uw aankomst in Europa terug in contact staat met uw familie. Gevraagd of zij u documenten zoals uw geboorteakte niet konden opsturen/ doorsturen, verklaart u dat u dat vergeten bent. Als er gevraagd wordt of u dat nu zou kunnen vragen aan uw familie, stelt u zich terughoudend op. Zo antwoordt u op de vraag dat u altijd kan vragen of zij de documenten zouden kunnen sturen met "ik denk het niet" (NPO, p.16). Het is pas nadat de protection officer blijft aandringen dat u akkoord gaat hiermee. U doet hierdoor het Commissariaat-generaal vermoeden dat u niet enkel moedwillig documenten achterhiel tijdens uw leeftijdsonderzoek, maar ook dat u ouder bent dan u laat blijken. Ook legde u een bijzondere verklaring af bij de DVZ betreffende uw identiteitskaart. Zo meent u niet zeker te weten of u al dan niet een identiteitskaart had (zie vraag 24 vragenlijst DVZ, toegevoegd aan administratief dossier). Dit is opvallend, er kan immers verwacht worden dat men wel weet of men een identiteitskaart had of niet, gezien het belang van dit document en het bezit ervan. Bovendien heeft het commissariaat-generaal tot op heden geen identiteitsdocumenten van u mogen ontvangen.

Dit vermoeden wordt extra benadrukt wanneer blijkt dat uw behandelende artsen in contact stonden met uw zus. Zij zou hen verteld hebben dat u naar de universiteit in Ethiopië ging en met enkele vrienden naar Libië bent vertrokken. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, wordt u zichtbaar onrustig. U geeft aan dat dit leugens zijn en dat uw zus dat misschien zou verteld hebben omdat ze zou willen dat u terug zou keren naar Ethiopië. Hoe dit zou zorgen dat u terug zou keren naar Ethiopië is niet duidelijk, maar wanneer er hierover verduidelijking gevraagd wordt, slaagt u er ook niet in om dit te verhelderen. Er kan niet worden ingezien waarom uw zus immers geen waarachtige verklaringen zou afleggen tegen uw behandelende arts. Bovendien staat op uw oud Facebookprofiel ook dat u zowel naar de preparatory school ging als de universiteit van Gondar. Hoewel het Commissariaat-generaal er zich van bewust is dat de persoonsinformatie op Facebook niet altijd even correct is, dient wel vastgesteld te worden dat dit overeenkomt met de verklaringen van uw zus. Wanneer u dan ook hiermee geconfronteerd wordt, antwoordt u louter met "soms zijn dingen toevallig hetzelfde in het leven" (NPO, p.26).

Ook over uw werkelijke familienaam kan u geen duidelijkheid scheppen. U verklaart dat u in Italië, net zoals op uw Facebookprofiel, de naam F.E.A. gebruikte. Gevraagd wat uw naam was waaronder u gekend stond in Ethiopië vermeldt u F.E.M.. Wanneer er gepolst wordt of uw achternaam niet A. is, geeft u mee dat dit de achternaam is van de vader van uw moeder. Nochtans verklaarde u eerder bij de DVZ dat de vader van uw moeder niet A. was, maar En.. U wordt dan ook gevraagd of u zeker niet Endarge bedoelt waarop u eerst aangeeft "er is nog En., nee nee, geen En.. A." om dan direct erna uw antwoord aan te passen (NPO, p.10). Opeens meent u dat uw vader E.M.A. heet en uw moeder de achternaam En. draagt (NPO, p.11). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende de namen van uw ouders, iets zo eigen en specifiek, is opvallend. Aangezien u geen duidelijkheid over hun namen kan verschaffen, en u verschillende namen gebruikte bij de verschillende asielinstanties kan u ook over uw eigen naam geen duidelijke verklaringen neerleggen.

Verder wordt uit de medische attesten duidelijk dat u een terugkeerprocedure had opgestart via IOM. Deze werd opgestart in april 2023 en een repatriëring werd voorzien op 25 juli 2023. Deze werd geannuleerd en ook uw tweede terugkeermoment, op 24 oktober 2023, ging niet door vanwege gezondheidsproblemen. Wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud hierover verduidelijking wordt gevraagd, antwoordt u dat u niet in uw normale toestand was en u niet begrijpt waarom u dat gezegd of gedaan zou hebben. U geeft aan dat de procedure reeds stop is gezet al kan u ook dit niet aantonen (NPO, p.17)

Ten slotte dient er gewezen te worden op uw laattijdig indiening van uw verzoek om internationale bescherming. Uw verklaring hiervoor is omdat u naar het Verenigd Koninkrijk wou reizen. Dit is tevens ook de reden waarom u niet in Italië en Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende, hoewel u er telkens enkele weken verbleef. Zo diende u pas zes maanden na uw aankomst in België, en negen maanden na uw aankomst in Europa, een verzoek om internationale bescherming in. Van iemand die een oprechte vrees heeft voor vervolging in diens land van herkomst kan immers worden verwacht zo snel mogelijk na aankomst in het onthaalland een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uw wil om naar het Verenigd Koninkrijk te reizen is daarvoor geen afdoende verschoningsgrond. De vaststelling dat u zo lang wachtte om toch een asielaanvraag in te dienen, demonstreert dat u die internationale bescherming noch noodzakelijk noch dringend vindt en ondermijnt bijgevolg verder de oprechtheid van de door u aangehaalde vrees ten aanzien van uw land van herkomst.

Uit bovenstaande vaststellingen kan geconcludeerd worden dat u het niet aannemelijk heeft weten te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging vreest in uw land van herkomst. Uit uw verklaringen blijkt dat u op geen enkele manier in die mate gediscrimineerd werd waardoor uw fundamentele mensenrechten aangetast werden. Ook de bloedvete waar u deel van werd, kan niet overtuigen door het gebrek aan doorleefde verklaringen. Vervolgens dient er ook gewezen te worden op de tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw profiel en identiteit die geloofwaardigheid van uw relaas verder doen kelderen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een brief van L. H. voor. Dit betreft het parcours dat u aflegde in België en bespreekt op geen enkel moment de vervolgingsfeiten die u onderging in uw land van herkomst. Bijgevolg heeft dit geen invloed op bovenstaande vaststellingen. In het voorgelegd dossier, zit ook uw documenten van het tribunaal in Namen waar u het leeftijdsonderzoek aanvecht. Dit is reeds hierboven besproken (zie supra). U legt ook nog verschillende medische attesten voor van uw ziekenhuisopnames (dd.13.11.2023, 07.08.2023, 03.05.2023), en een uitspraak van de vredesrechtbank in Luik (dd.23.03.2023) betreffende uw gedwongen opname en nog een medisch attest van 10.07.2023. Er dient te worden gewezen dat u verklaarde dat het met u beter gaat en u momenteel geen medicatie meer dient te nemen. Voorts wijst het Commissariaat-generaal er op dat voor medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Er dient te worden benadrukt u voor de beoordeling van de medische problemen een aanvraag moeten indienen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet bij de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 8 februari 2024. U formuleerde hierin dat u tijdens uw ziekenhuisopname vertelde dat u aan de universiteit studeerde. U geeft aan dat u dit niet had mogen zeggen omdat u toen met gezondheidsproblemen kampte en bevestigt nogmaals dat u niet naar de universiteit ging. Nochtans blijkt uit het medisch rapport dat het niet u was die dit vertelde aan uw behandelende arts. Het was namelijk uw zus waarmee contact was opgenomen, die aan hen vertelde dat u naar de universiteit ging. Bijgevolg werd met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van die aard dat ze ander licht werpen op bovenstaande beoordeling. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Voor de aanvang van het persoonlijk onderhoud legde u verschillende medische attesten voor die verband hielden met uw gezondheidstoestand en de hieraan gekoppelde ziekenhuisopnames. U werd voor uw gezondheidsproblemen behandeld en ontslagen uit het ziekenhuis. U geeft bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat u geen medicatie meer dient te nemen en momenteel geen behandeling meer volgt. Er werd u gevraagd welke steunmaatregelen voor u nodig zijn zodat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen en het persoonlijk onderhoud op een goede en constructieve wijze zou kunnen verlopen. Doorheen het persoonlijk onderhoud werd meerdere malen getoetst naar uw gemoedstoestand en bleek u in staat te zijn om op een coherente en duidelijke manier antwoord te geven op de u gestelde vragen. Bijgevolg kan er worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Ethiopië, te hebben verlaten omwille van een familievete (hierna NPO), p.9). U vreest bij een eventuele terugkeer gevangen genomen of gedood te worden ten gevolge van een familietwist en in het teken van bloedwraak (NPO, p.17). U vreest anderzijds ook uitgesloten te worden van de gemeenschap omdat uw familie beschouwd werd als 'Buda' oftewel 'evil eye' – een oud Ethiopisch geloof dat toegedicht wordt aan bepaalde personen of groepen in de Ethiopische samenleving.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste geeft u aan dat jullie familie gezien zou worden als Buda en hierdoor geïsoleerd zou worden van de gemeenschap. Er dient echter te worden opgemerkt dat u niet heeft kunnen overtuigen dat u werkelijk de negatieve status van Buda zou worden toegekend door de leden van de gemeenschap waar u woonde. Gevraagd of die status toegekend wordt aan de familie van uw moeder, antwoordt u eerst dat het van beide ouders is om even later in het persoonlijk onderhoud aan te geven dat het enkel de grootouders langs moederskant waren die als Buda werden beschouwd (NPO, p.11). Niet alleen uw wisselende verklaringen zijn hierbij opvallend, ook dient er te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt seksuele relaties en huwelijken met personen die worden gezien als Buda verboden zijn binnen de Amhaarse gemeenschap (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dat uw moeder toch kon huwen (met uw vader) is bijgevolg opvallend. Ook op andere momenten tijdens het persoonlijk onderhoud blijken uit uw verklaringen geen indicatie voor de toekenning van de Buda status of dat u in die mate slachtoffer zou zijn geworden van een voldoende ernstige vorm van discriminatie. Hoewel uw moeder niet aanwezig mocht zijn op huwelijksceremonies, kon ze wel naar rouwceremonies van dichte familie en vrienden zoals uw burens (NPO, p.8). Er kan dan ook de vraag gesteld worden in hoeverre uw moeder werkelijk afgestoten werd van de maatschappij zoals u naar voor schuift. Ook konden jullie zowel in Gondar als in Maxinet een woning huren. Meer zelfs, wanneer er gevraagd wordt of het geen idee was om naar een andere plaats te verhuizen om zo met een propere lei te beginnen, verklaart u dat de eigenaar van jullie huis zo lief was en jullie niet veel dienden te betalen (NPO, p.18). Uw vader kon daarenboven een uitgebreid netwerk uitbouwen, met kennissen tot in Metamma, en kon werken als taxichauffeur. Bijgevolg kan er gesteld worden dat uw ouders' rechten niet dermate geschonden zouden zijn dat er sprake is van vervolging volgens de Conventie van Genève of ernstige schade zoals beschreven staat in de definitie van

subsidaire bescherming. Uw ouders slaagden er immers in hun leven uit te bouwen, zowel op persoonlijk als op professioneel vlak.

Ook wanneer er naar uw persoonlijk profiel gekeken wordt, kunnen er vragen gesteld worden bij de vermeende negatieve bejegening van uw persoon ten gevolge van het aan uw familie toegeschreven Buda fenomeen. Net zoals uw broer en zussen, kon ook u gewoon naar school gaan. Bovendien verklaart u dat de leerkrachten u veel morele steun gaven in de periode waarin uw broer problemen ondervond. Verder geeft u aan dat het niet mogelijk is als Buda om vrienden te hebben. U verklaart bijvoorbeeld dat u niet met de andere straatkinderen mocht spelen. Gevraagd of uw broer dezelfde problemen ondervond zoals u, geeft u het vage antwoord "ik weet niet wat zijn gedachten waren". Nochtans hoeft u niet zijn gedachten te weten om te zien dat uw broer afgestoten zou worden door de gemeenschap. Bovendien wordt u tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met uw oud Facebookprofiel. Deze heeft maar liefst 4.712 vrienden. Gevraagd wie dat allemaal zijn, antwoordt u dat u hen niet kent. Nochtans worden de foto's die u postte op uw profiel uitgebreid becommentarieerd en geliket. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, antwoordt u "sommige kende ik in school". Er kan dan ook de vraag gesteld worden waarom zij zouden reageren op uw foto's indien u werkelijk zo ontweken werd. Meer zelfs, u werd verschillende keren getagd in foto's van andere Facebookvrienden (zie administratief dossier). Bijgevolg slaagt u er niet in om de aan u beweerde toegemeten status als Buda aannemelijk te maken. En zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw status dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat de discriminatie zo dermate systematisch en ingrijpend was dat uw fundamentele rechten werden aangetast waardoor het leven in uw land van herkomst ondraaglijk werd.

Ten tweede kunnen ook de redenen van uw vertrek uit uw land van herkomst niet overtuigen. Zo verklaart u dat u omwille van een bloedvete het land diende te verlaten. De oorzaak van deze bloedvete was omdat uw broer weigerde een relatie stop te zetten met een meisje van een andere familie (NPO, p.9). Uw verklaringen hierover zijn echter dermate vaag dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnen. Zo raakt u niet verder dan de voornaam van de vriendin waarmee uw broer een relatie had. Ook over de arrestatie van uw broer en de rechtszitting kan u weinig vertellen. Zo slaagt u er niet in een duidelijke tijdslijn neer te zetten over de verschillende feiten die ertoe hebben geleid dat u Ethiopië heeft verlaten. Zo heeft u geen idee hoe lang uw broer werd opgesloten of wanneer de rechtszitting plaatsvond. Hoe die rechtszetting precies in zijn werk ging, weet u ook niet. Ook documentatie of andere vormen van materieel bewijs die deze verklaringen zouden kunnen staven, kan u niet voorleggen. De start van de relatie, net zoals de arrestatie van uw broer situeert u vijf of zes maanden voor uw vertrek. Wanneer er dan gepolst wordt hoeveel tijd er precies tussen het begin van de relatie en de arrestatie was, antwoordt u tot tweemaal toe naast de vraag. Als de protection officer u nogmaals uitdrukkelijk vraagt deze evenementen te situeren in de tijd, verklaart u dat u dit niet kan omdat uw leven in Libië en België moeilijk was (NPO, p.19). Nochtans zijn dit vermeende gebeurtenissen die een enorme impact hebben gehad op uw leven en de katalysators waren van uw vertrek uit uw land. Dat u ook de dood van uw eigen broer niet zeker weet te situeren in de tijd is daarom frappant te noemen en doet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder kelderen. Ook gaf u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat uw vader twee mannen had gedood om dan op uw volgend interview alsook op uw persoonlijk onderhoud aan te geven dat hij er drie had gedood. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd wordt, antwoordt u gewoon dat het er altijd drie waren (NPO, p.22). Wie precies die slachtoffers waren kan u niet met zekerheid zeggen. U denkt dat het de familieleden waren van de vriendin van uw broer, maar als er getoetst wordt hoe u dat precies weet, antwoordt u dat "behalve familie van haar, zou niemand naar ons komen om ons te doden" (NPO, p.22). Het valt daarbij op dat u uw verklaring baseert op een louter vermoeden.

U geeft aan dat deze bloedvete ook de reden is waarom u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst. U verklaart immers dat u zou gedood kunnen worden omdat de andere familie u nog steeds zoekt. Gevraagd hoe u dat weet, antwoordt u dat dit nu eenmaal zo is bij jullie. Wanneer er gepolst wordt of u enig bewijs heeft dat ze u nog zoeken, geeft u gewoon aan dat bloed betaald moet worden met bloed (NPO, p.17). Aangezien u er niet in slaagde de bloedvete aannemelijk te maken, kan er echter weinig geloof worden gehecht aan de vrees die bij terugkeer zou hebben omwille van die vervolgingsfeiten. Van iemand die een dergelijke impactvolle gebeurtenis aanhaalt als reden van vlucht uit het land van herkomst, mag redelijkerwijze verwacht worden met meer overtuigende en diepgaande verklaringen zijn relaas te staven wat u hoegenaamd niet kan. Wanneer u gevraagd wordt naar details, of bijzonderheden, blijft u steeds op de vlakte en kan u derhalve niet overtuigen wat u aangehaalde asielmotief betreft.

Tot slot dient er ook te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om een duidelijk zicht te geven op uw persoonsgegevens. Zo slaagt u er niet in om uw geboortedatum te geven in de Ethiopische kalender. Dat u enkel de datum kan geven in de Europese kalender is meer dan opvallend. U woonde immers, naar eigen zeggen, 15 jaar in Ethiopië en ging er naar school. Dan kan er wel redelijkerwijze verwacht worden dat u uw verjaardag kan situeren in uw eigen kalendertelling. Tijdens uw asielprocedure werden er twee leeftijdsonderzoeken gedaan, waarop het tribunaal van Namen besloot u meerderjarig te verklaren aangezien u aangaf geen identiteitsdocument te bezitten noch ooit te hebben gehad (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Nochtans verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken alsook op uw persoonlijk onderhoud dat u wel degelijk een geboorteakte had, maar deze in Ethiopië ligt. Waarom u dan verklaarde nooit een soort van identiteitsdocument te hebben gehad voor een gerechtelijke instantie doet dan ook wel

de wenkbrauwen fronsen. Geconfronteerd hiermee antwoordt u dat u toen geen contact had met uw familie. Nochtans verklaarde u even later dat u sinds uw aankomst in Europa terug in contact staat met uw familie. Gevraagd of zij u documenten zoals uw geboorteakte niet konden opsturen/ doorsturen, verklaart u dat u dat vergeten bent. Als er gevraagd wordt of u dat nu zou kunnen vragen aan uw familie, stelt u zich terughoudend op. Zo antwoordt u op de vraag dat u altijd kan vragen of zij de documenten zouden kunnen sturen met "ik denk het niet" (NPO, p.16). Het is pas nadat de protection officer blijft aandringen dat u akkoord gaat hiermee. U doet hierdoor het Commissariaat-generaal vermoeden dat u niet enkel moedwillig documenten achterhiel tijdens uw leeftijdsonderzoek, maar ook dat u ouder bent dan u laat blijken. Ook legde u een bijzondere verklaring af bij de DVZ betreffende uw identiteitskaart. Zo meent u niet zeker te weten of u al dan niet een identiteitskaart had (zie vraag 24 vragenlijst DVZ, toegevoegd aan administratief dossier). Dit is opvallend, er kan immers verwacht worden dat men wel weet of men een identiteitskaart had of niet, gezien het belang van dit document en het bezit ervan. Bovendien heeft het commissariaat-generaal tot op heden geen identiteitsdocumenten van u mogen ontvangen.

Dit vermoeden wordt extra benadrukt wanneer blijkt dat uw behandelende artsen in contact stonden met uw zus. Zij zou hen verteld hebben dat u naar de universiteit in Ethiopië ging en met enkele vrienden naar Libië bent vertrokken. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, wordt u zichtbaar onrustig. U geeft aan dat dit leugens zijn en dat uw zus dat misschien zou verteld hebben omdat ze zou willen dat u terug zou keren naar Ethiopië. Hoe dit zou zorgen dat u terug zou keren naar Ethiopië is niet duidelijk, maar wanneer er hierover verduidelijking gevraagd wordt, slaagt u er ook niet in om dit te verhelderen. Er kan niet worden ingezien waarom uw zus immers geen waarachtige verklaringen zou afleggen tegen uw behandelende arts. Bovendien staat op uw oud Facebookprofiel ook dat u zowel naar de preparatory school ging als de universiteit van Gondar. Hoewel het Commissariaat-generaal er zich van bewust is dat de persoonsinformatie op Facebook niet altijd even correct is, dient wel vastgesteld te worden dat dit overeenkomt met de verklaringen van uw zus. Wanneer u dan ook hiermee geconfronteerd wordt, antwoordt u louter met "soms zijn dingen toevallig hetzelfde in het leven" (NPO, p.26).

Ook over uw werkelijke familienaam kan u geen duidelijkheid scheppen. U verklaart dat u in Italië, net zoals op uw Facebookprofiel, de naam Fitsum Endalew Ayele gebruikte. Gevraagd wat uw naam was waaronder u gekend stond in Ethiopië vermeldt u F.E.M.. Wanneer er gepolst wordt of uw achternaam niet Ayele is, geeft u mee dat dit de achternaam is van de vader van uw moeder. Nochtans verklaarde u eerder bij de DVZ dat de vader van uw moeder niet Ayele was, maar Endarge. U wordt dan ook gevraagd of u zeker niet Endarge bedoelt waarop u eerst aangeeft "er is nog Endarge, nee nee, geen Endarge. Ayele" om dan direct erna uw antwoord aan te passen (NPO, p.10). Opeens meent u dat uw vader Endalew Muluye Alaye heet en uw moeder de achternaam Endarge draagt (NPO, p.11). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende de namen van uw ouders, iets zo eigen en specifiek, is opvallend. Aangezien u geen duidelijkheid over hun namen kan verschaffen, en u verschillende namen gebruikte bij de verschillende asielinstanties kan u ook over uw eigen naam geen duidelijke verklaringen neerleggen.

Verder wordt uit de medische attesten duidelijk dat u een terugkeerprocedure had opgestart via IOM. Deze werd opgestart in april 2023 en een repatriëring werd voorzien op 25 juli 2023. Deze werd geannuleerd en ook uw tweede terugkeermoment, op 24 oktober 2023, ging niet door vanwege gezondheidsproblemen. Wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud hierover verduidelijking wordt gevraagd, antwoordt u dat u niet in uw normale toestand was en u niet begrijpt waarom u dat gezegd of gedaan zou hebben. U geeft aan dat de procedure reeds stop is gezet al kan u ook dit niet aantonen (NPO, p.17)

Ten slotte dient er gewezen te worden op uw laattijdig indiening van uw verzoek om internationale bescherming. Uw verklaring hiervoor is omdat u naar het Verenigd Koninkrijk wou reizen. Dit is tevens ook de reden waarom u niet in Italië en Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende, hoewel u er telkens enkele weken verbleef. Zo diende u pas zes maanden na uw aankomst in België, en negen maanden na uw aankomst in Europa, een verzoek om internationale bescherming in. Van iemand die een oprechte vrees heeft voor vervolging in diens land van herkomst kan immers worden verwacht zo snel mogelijk na aankomst in het onthaalland een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uw wil om naar het Verenigd Koninkrijk te reizen is daarvoor geen afdoende verschoningsgrond. De vaststelling dat u zo lang wachtte om toch een asielaanvraag in te dienen, demonstreert dat u die internationale bescherming noch noodzakelijk noch dringend vindt en ondermijnt bijgevolg verder de oprechtheid van de door u aangehaalde vrees ten aanzien van uw land van herkomst.

Uit bovenstaande vaststellingen kan geconcludeerd worden dat u het niet aannemelijk heeft weten te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging vreest in uw land van herkomst. Uit uw verklaringen blijkt dat u op geen enkele manier in die mate gediscrimineerd werd waardoor uw fundamentele mensenrechten aangetast werden. Ook wat betreft de bloedvete waar u deel van werd, kan niet overtuigen door het gebrek aan doorleefde verklaringen. Vervolgens dient er ook gewezen te worden op de tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw profiel en identiteit die geloofwaardigheid van uw relaas verder doen kelderen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een brief van L. H. voor. Dit betreft het parcours dat u aflegde in België en bespreekt op geen enkel moment de vervolgingsfeiten die u onderging in uw land van herkomst. Bijgevolg heeft dit geen invloed op bovenstaande vaststellingen. In het voorgelegd dossier, zit ook uw documenten van het tribunaal in Namen waar u het leeftijdsonderzoek aanvecht. Dit is reeds hierboven besproken (zie supra). U legt ook nog verschillende medische attesten voor van uw

ziekenhuisopnames (dd.13.11.2023, 07.08.2023, 03.05.2023), en een uitspraak van de vredesrechtbank in Luik (dd.23.03.2023) betreffende uw gedwongen opname en nog een medisch attest van 10.07.2023. Er dient te worden gewezen dat u verklaarde dat het met u beter gaat en u momenteel geen medicatie meer dient te nemen. Voorts wijst het Commissariaat-generaal er op dat voor medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Er dient te worden benadrukt u voor de beoordeling van de medische problemen een aanvraag moeten indienen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet bij de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 8 februari 2024. U formuleerde hierin dat u tijdens uw ziekenhuisopname vertelde dat u aan de universiteit studeerde. U geeft aan dat u dit niet had mogen zeggen omdat u toen met gezondheidsproblemen kampte en bevestigt nogmaals dat u niet naar de universiteit ging. Nochtans blijkt uit het medisch rapport dat het niet u was die dit vertelde aan uw behandelende arts. Het was namelijk uw zus waarmee contact was opgenomen, die aan hen vertelde dat u naar de universiteit ging. Bijgevolg werd met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van die aard dat ze ander licht werpen op bovenstaande beoordeling. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in **de regio Amhara** beoordeeld te worden. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus "ETHIOPIE. Veiligheidssituatie in Amhara" van 29 februari 2024** (beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_veiligheidssituatie_in_amhara_20240229_1.pdf) blijkt dat de onrust en het geweld in de regionale staat Amhara tussen het federale leger en de ordetroepen enerzijds en de Fano (gewapende groepen van etnisch-nationalistische Amhara) anderzijds voortkomt uit verschillende grieven, waaronder een gebrek aan legitimiteit van de federale en regionale autoriteiten in de ogen van de inwoners van Amhara, het akkoord ter stopzetting van de vijandelijkheden (Cessation of Hostilities Agreement, COHA) dat een einde maakte aan de oorlog in de noordelijke regio Tigray en waarbij Amhara niet betrokken werd, en de beslissing om de regionale paramilitaire Amhara Special Forces (ASF) te ontbinden. De regionale regering van Amhara – gedomineerd door de regerende Prosperity Party (PP) – sluit zich aan bij de federale regering door de richtlijnen van premier Abiy Ahmed te implementeren, waaronder een voortzetting van het vredesproces met het Tigray People's Liberation Front (TPLF) en de integratie van de speciale troepen ondanks tegenstand van de bevolking.

De uitbreiding van het conflict in Tigray naar Amhara in juli 2021 resulteerde in honderden doden, vernietiging van eigendommen en de ontheemding van zo'n twee miljoen Amhara. De inwoners van Amhara vinden dat de federale regering hen onvoldoende heeft beschermd. Het COHA van november 2022 maakt een einde aan de oorlog in de regio Tigray, maar vervreemdt grote aantallen Amhara nadat zij geen plek krijgen aan de onderhandelingstafel. De ontbinding van de ASF – als onderdeel van een landelijke reorganisatie van de regionale speciale troepen – in april 2023 lokt gewapend verzet uit in de regio Amhara. Veel Amhara geloven dat het plan om de speciale troepen te ontbinden niet in het hele land op uniforme wijze wordt geïmplementeerd, maar specifiek gericht is op de ASF als onderdeel van een strategie van de (in hun ogen) door Oromo gedomineerde federale regering om de politieke en militaire kracht van de Amhara te ondermijnen. Veel ASF-soldaten weigeren het bevel om de regionale speciale troepen te ontbinden op te volgen en sluiten zich aan bij de Fanomilities. Na maanden van spanning en sporadische botsingen breken begin augustus 2023 in grote delen van de regio hevige gevechten uit, waarbij Fanomilities erin slagen een aantal grote steden tijdelijk te bezetten, waaronder de regionale hoofdstad Bahir Dar (WestGojjam), Gondar (Noord-Gondar) en Lalibela (Noord-Wollo). Op vraag van de toenmalige regionale president zet de Ethiopian National Defence Force (ENDF) een groot aantal troepen in om de Fano te bekampen en de controle over de steden te heroveren. De Fano verschansen zich daarop in plattelandsgebieden, waar ze aanzienlijke steun van de bevolking genieten, gezien velen hen als noodzakelijk beschouwen voor de gemeenschappelijke

verdediging. Op 4 augustus 2023 roept de federale regering de noodtoestand uit in de regio Amhara en later die maand wordt het regionale kabinet hertekend. Op 9 augustus 2023, nadat het federale leger erin slaagt de Fanomilities uit de steden te verdrijven, wordt een avondklok ingesteld die van kracht is in Bahir Dar, Gondar, Debre Birhan, Debre Markos, Shewa Robit en Lalibela. Begin oktober 2023 meldt het regionale bestuur dat onder de verbeterde veiligheid de avondklok wordt versoepeld. Ondanks aanhoudende gevechten zijn er aanwijzingen dat de Fano-opstand afneemt en de regering erin slaagt de overhand te krijgen en de stabiliteit in de grote steden en dorpen in de regio te herstellen. Op 2 februari 2024 verlengt het Ethiopische parlement de noodtoestand met vier maanden.

De opstandelingen betwisten de federale en regionale controle in een groot deel van de regionale staat Amhara. De gewapende confrontaties vinden plaats over de hele regio, al concentreert het geweld zich voornamelijk in het centrale gedeelte, alsook in het oosten en het zuiden van de regio. Het merendeel van de gevechten tussen de Fanomilities en federale troepen vindt in en rond grote stedelijke centra plaats zoals Bahir Dar (West-Gojjam), Gondar (Noord-Gondar), Debre Birhan en Shewa Robit (Noord-Shewa), Debre Markos (Oost-Gojjam), Debre Tabor (Zuid-Gondar), Woldiya en Lalibela (Noord-Wollo). De Fanomilities hebben de controle over verschillende plattelandsgebieden van waaruit ze een guerrillacampagne van hit-and-run-aanvallen lanceren tegen ENDF-doelen en politieke tegenstanders.

Voor de periode van 1 november 2022 tot en met 31 januari 2024 registreert ACLED 635 incidenten en 1.973 dodelijke slachtoffers in de regio Amhara. Daarvan beschouwt ACLED 473 incidenten als battles (1.211 dodelijke slachtoffers), 53 als explosions/remote violence (324 dodelijke slachtoffers) en 109 als violence against civilians (438 dodelijke slachtoffers). Het geweld in de regio piekt in augustus 2023 en blijft in de daaropvolgende maanden op een hoog niveau. Ongeveer drie vierde van het door ACLED opgetekende geweld in Amhara betreft gevechten tussen twee gewapende partijen, in het bijzonder tussen de Fanomilities en de ENDF. Ongeveer een vijfde van het totale aantal door ACLED geregistreerde geweld betreft violence against civilians. Het betreft voornamelijk aanvallen op burgers, maar ook in mindere mate seksueel geweld, ontvoeringen en gedwongen verdwijningen. Er zijn berichten van burgerslachtoffers door luchtaanvallen en beschietingen, buitengerechtigde executies onder andere tijdens huiszoeken en volgend op gevechten tussen de ENDF en Fanomilitanten, en wijdverbreide arrestaties in de context van de noodtoestand door de autoriteiten. In juli 2023 noteert ACLED een toenemend aantal aanvallen gericht op lokale functionarissen. Door ACLED wordt aangenomen dat de daders van deze aanvallen banden hebben met Fanomilities en nationalistische Amharagroepen.

Het geweld in de regio Amhara veroorzaakt ontheemding onder de burgerbevolking. Door de onveiligheid op het terrein kon IOM geen beoordeling maken van het aantal ontheemden voor grote delen van de regio Amhara. IOM identificeerde tussen augustus en september 2023 66.153 ontheemden (18.335 huishoudens) op de locaties die wel toegankelijk waren. Tussen november 2022 en juni 2023 waren er naar schatting 436.805 ontheemden in de regio.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Amhara actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Amhara in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Uit alle elementen in het dossier, alsook uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, blijkt dit niet het geval te zijn. Zoals hierboven uitgebreid geformuleerd, kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vrees gelinkt aan de negatieve 'Buda' gevolgen ten aanzien van uw familie, maar ook niet aan de vrees gelinkt aan de vermeende bloedvete. U bent weliswaar niet heel erg eenduidig over uw voorgehouden profiel, zoals hierboven ook werd aangehaald, met name over uw naam, leeftijd en studies, maar toch kan het CGVS geen elementen identificeren die de kans zouden verhogen op die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Amhara. Ook moet worden vastgesteld dat u zelf enkele pogingen heeft ondernomen om vrijwillig terug te keren naar uw land van herkomst, hetzij naar Addis Abeba, hetzij naar uw stad van herkomst Gonder. Uit de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier, blijkt ook dat de vluchten tussen Addis Abeba en Gonder weer hernomen zijn, dat de federale autoriteiten de controle over de stad Gondar hebben en dat er weliswaar nog aanvallen van Fano milities zijn op deze stad, maar dat deze eerder gericht zijn tegen personen die gelinkt (kunnen) worden aan de federale overheid (zoals functionarissen) – een profiel waar u duidelijk niet aan beantwoordt.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft middels zijn nota met opmerkingen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoeker heeft de Raad echter op 3 juni 2024 per aangetekend schrijven gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Het verzoekschrift

3.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op een manifeste appreciatiefout, alsook op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

"3. Sociaal verslag - opvangcentrum "I. H." van 9 februari 2022;

4. Vrederechter van het tweede kanton Luik, arrest van 23 maart 2023;

5. Ziekenhuis ontslagrapport « P. B. » - 3 mei 2023 ;

6. *Gedetailleerd medisch verslag - 10 juli 2023;*
7. *Ziekenhuis ontslagrapport - « P. B. » - 13 november 2023;*
8. *Vrederechter van het tweede kanton Jodoigne: arrest van 23 april 2024;”*

4. De nota met opmerkingen

De Raad ontvangt vanwege verweerder een nota met opmerkingen, overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarin hij aanvoert dat onderhavig beroep laattijdig werd ingesteld.

5. De aanvullende nota

De Raad ontvangt vanwege verzoeker een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan hij een medisch verslag van 6 juni 2024 toevoegt.

6. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

8. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

8.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

8.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Voor de aanvang van het persoonlijk onderhoud legde u verschillende medische attesten voor die verband hielden met uw gezondheidstoestand en de hieraan gekoppelde ziekenhuisopnames. U werd voor uw gezondheidsproblemen behandeld en ontslagen uit het ziekenhuis. U geeft bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat u geen medicatie meer dient te nemen en momenteel geen behandeling meer volgt. Er werd u gevraagd welke steunmaatregelen voor u nodig zijn zodat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen en het persoonlijk onderhoud op een goede en constructieve wijze zou kunnen verlopen. Doorheen het persoonlijk onderhoud werd meerdere malen getoetst naar uw gemoedstoestand en bleek u in staat te zijn om op een coherente en duidelijke manier antwoord te geven op de u gestelde vragen. Bijgevolg kan er worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Deze motieven worden door verzoeker niet op dienstige wijze betwist. Evenmin blijkt uit de bijgebrachte medische attesten dat er nog bijkomende procedurele waarborgen dienden te worden toegekend. Uit de verschillende attesten en vonnissen met betrekking tot verzoekers mentale gezondheidstoestand (zie verzoekschrift, stukken 3-8 en het medisch verslag toegevoegd aan verzoekers aanvullende nota) blijkt

weliswaar dat verzoeker te kampen heeft met – soms ernstige – mentale problemen, waaronder zelfmoordgedachten, het horen van stemmen, het stoppen met eten en drinken, communicatieproblemen, psychoses, *et cetera*, waarbij melding wordt gemaakt van een mogelijk posttraumatisch stresssyndroom, depressie en/of schizofrenie, doch tevens kan uit het geheel van deze stukken worden afgeleid dat verzoeker niet permanent hinder ondervindt van voormelde symptomen. Immers, nadat verzoeker tweemaal gedwongen werd opgenomen na een vonnis van de vrederechter, bleken zijn symptomen telkens te zijn verbeterd. Waar melding wordt gemaakt van stress naar aanleiding van verzoekers interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, blijkt voorts dat deze stress zich nadien manifesteerde in de vorm van verschillende van voormelde symptomen, die echter na een opname opnieuw verdwenen en/of sterk verbeterden. Waar kan worden aangenomen dat verzoekers mentale gezondheidstoestand onvoorspelbaar en wisselend is, kan tevens worden vastgesteld dat verzoekers mentale gezondheidstoestand hem niet verhinderde om tijdens zijn persoonlijk onderhoud volwaardige, gedetailleerde, coherente en doorleefde verklaringen af te leggen over zijn vluchtrelaas en op een logische wijze te antwoorden op de hem gestelde vragen. Dat tijdens dit onderhoud af en toe een vraag diende te worden herhaald en/of geherformuleerd daar verzoeker de vraag aanvankelijk niet (goed) begrepen had, betekent op zich niet dat verzoeker op dat moment omwille van zijn mentale gezondheidstoestand niet in de mogelijkheid was om dit onderhoud verder te zetten. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat verzoeker ook ter terechtzitting in staat was om de zitting te volgen en verklaringen af te leggen.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

9. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

9.1. Verzoeker verklaart Ethiopië te zijn ontvlucht omdat hij als 'Buda' werd beschouwd door zijn omgeving, alsook omwille van een vete tussen zijn familie enerzijds en de familie van een meisje waarmee zijn broer een relatie had anderzijds. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

9.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij door zijn lokale gemeenschap als 'Buda' werd beschouwd, want (a) verzoekers verklaringen stemmen niet overeen met de beschikbare informatie over 'Buda' in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'), (b) uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn ouders een normaal leven konden opbouwen ondanks dat zijn moeder ook als 'Buda' zou zijn beschouwd, en (c) verzoeker kon naar school gaan waar hij werd gesteund door zijn leerkrachten terwijl ook uit zijn Facebookprofiel blijkt dat hij vrienden had die met hem interageerden;

(ii) verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst diende te ontvluchten omwille van een familievete tussen zijn eigen familie enerzijds en de familie van een meisje waarmee zijn broer een relatie had anderzijds, aangezien (a) verzoekers verklaringen hierover tegenstrijdig, vaag en gebrekkig zijn en (b) verzoeker niet concreet aantoont dat hij persoonlijk zou worden gevisieerd in het kader van die familievete;

(iii) verzoekers zus aan zijn behandelende artsen vertelde dat verzoeker in Ethiopië naar de universiteit ging en met enkele vrienden naar Libië was getrokken;

(iv) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen

weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeker wijst op zijn mentale gezondheidstoestand en betoogt dat hij omwille hiervan vage en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud en niet altijd op coherente en logische wijze op de hem gestelde vragen antwoordde, verwijst de Raad naar het gestelde in punt 8.2. (zie *supra*), waaruit blijkt dat verzoeker weliswaar te kampen heeft met – soms ernstige – mentale problemen, doch dat niet blijkt dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dermate door deze problemen werd gehinderd dat hij niet (langer) op een normale wijze aan dit onderhoud kon deelnemen en/of niet (langer) in staat was om op een logische wijze op de hem gestelde vragen te antwoorden. Verzoekers mentale gezondheidstoestand blijkt immers erg wisselend en onvoorspelbaar, doch er liggen heden geen indicaties voor dat verzoeker niet op dienstige wijze kon deelnemen aan zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker kan dan ook niet op dienstige wijze verwijzen naar zijn mentale gezondheidstoestand teneinde op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen en/of de vastgestelde tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden en vaagheden in zijn verklaringen te verschonen.

Wat betreft de 'Buda'-status die aan verzoeker en zijn familie zou worden toegekend, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn verklaringen dienaangaande, hetgeen op zich evenwel geen ander licht werpt op de voormelde motivering uit de bestreden beslissing daarover. Verder bevat het administratief dossier wel degelijk informatie over 'Buda' in Ethiopië (zie map 'Landeninformatie'). Waar verzoeker betoogt dat deze informatie niet aan zijn advocaat werd bezorgd, dient opgemerkt dat het inzagerecht verzoeker toelaat om zijn dossier op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren indien hij van oordeel is dat informatie uit het dossier ontbreekt. In tegenstelling tot wat verzoeker in voorliggend verzoekschrift stelt, kon hij wel degelijk kennis nemen van deze informatie aangezien verzoekers administratief dossier een kopie van deze informatie bevat. Indien verzoeker bepaalde stukken niet zou hebben ontvangen, was het aan hem om (de dienst "Advocaten" van) het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hiervan op de hoogte te stellen en de bedoelde stukken in te zien of alsnog aan te vragen.

Waar verzoeker inzake de door hem aangehaalde familievete betoogt dat hij ten tijde van de gebeurtenissen slechts veertien jaar oud was, dient erop gewezen dat verzoeker heden meent internationale bescherming te behoeven omwille van de bedreigingen in het kader van deze familievete, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich hier terdege over tracht te informeren. Temeer daar verzoeker verklaarde nog contact te hebben met zijn familie.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in verzoekers nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Kritiek op de overtollige motieven dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn persoonsgegevens en familienaam, dat hij via de IOM een terugkeerprocedure opstartte en dat hij na zijn aankomst in Europa laattijdig om internationale bescherming verzocht, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

9.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

9.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

9.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

10. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

10.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

10.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

10.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Ethiopië zou hebben gekend.

10.4. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “*er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “*hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging

van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Gelet op deze alomvattende benadering, beoordeelt de Raad de feitelijke voorliggende situatie als volgt.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht het volgende:

“Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Amhara beoordeeld te worden. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “ETHIOPIE. Veiligheidssituatie in Amhara” van 29 februari 2024 (beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_veiligheidssituatie_in_amhara_20240229_1.pdf) blijkt dat de onrust en het geweld in de regionale staat Amhara tussen het federale leger en de ordetroepen enerzijds en de Fano (gewapende groepen van etnisch-nationalistische Amhara) anderzijds voortkomt uit verschillende grieven, waaronder een gebrek aan legitimiteit van de federale en regionale autoriteiten in de ogen van de inwoners van Amhara, het akkoord ter stopzetting van de vijandelijkheden (Cessation of Hostilities Agreement, COHA) dat een einde maakte aan de oorlog in de noordelijke regio Tigray en waarbij Amhara niet betrokken werd, en de beslissing om de regionale paramilitaire Amhara Special Forces (ASF) te ontbinden. De regionale regering van Amhara – gedomineerd door de regerende Prosperity Party (PP) – sluit zich aan bij de federale regering door de richtlijnen van premier Abiy Ahmed te implementeren, waaronder een voortzetting van het vredesproces met het Tigray People's Liberation Front (TPLF) en de integratie van de speciale troepen ondanks tegenstand van de bevolking.

De uitbreiding van het conflict in Tigray naar Amhara in juli 2021 resulteerde in honderden doden, vernietiging van eigendommen en de ontheemding van zo'n twee miljoen Amhara. De inwoners van Amhara vinden dat de federale regering hen onvoldoende heeft beschermd. Het COHA van november 2022 maakt een einde aan de oorlog in de regio Tigray, maar vervreemdt grote aantallen Amhara nadat zij geen plek krijgen aan de onderhandelingstafel. De ontbinding van de ASF – als onderdeel van een landelijke reorganisatie van de regionale speciale troepen – in april 2023 lokt gewapend verzet uit in de regio Amhara. Veel Amhara geloven dat het plan om de speciale troepen te ontbinden niet in het hele land op uniforme wijze wordt geïmplementeerd, maar specifiek gericht is op de ASF als onderdeel van een strategie van de (in hun ogen) door Oromo gedomineerde federale regering om de politieke en militaire kracht van de Amhara te ondermijnen. Veel ASF-soldaten weigeren het bevel om de regionale speciale troepen te ontbinden op te volgen en sluiten zich aan bij de Fanomilities. Na maanden van spanning en sporadische botsingen breken begin augustus 2023 in grote delen van de regio hevige gevechten uit, waarbij Fanomilities erin slagen een aantal grote steden tijdelijk te bezetten, waaronder de regionale hoofdstad Bahir Dar (WestGojjam), Gondar (Noord-Gondar) en Lalibela (Noord-Wollo). Op vraag van de toenmalige regionale president zet de Ethiopian National Defence Force (ENDF) een groot aantal troepen in om de Fano te bekampen en de controle over de steden te heroveren. De Fano verschansen zich daarop in plattelandsgebieden, waar ze aanzienlijke steun van de bevolking genieten, gezien velen hen als noodzakelijk beschouwen voor de gemeenschappelijke verdediging. Op 4 augustus 2023 roept de federale regering de noodtoestand uit in de regio Amhara en later die maand wordt het regionale kabinet hertekend. Op 9 augustus 2023, nadat het federale leger erin slaagt de Fanomilities uit de steden te verdrijven, wordt een avondklok ingesteld die van kracht is in Bahir Dar, Gondar, Debre Birhan, Debre Markos, Shewa Robit en Lalibela. Begin oktober 2023 meldt het regionale bestuur dat onder de verbeterde veiligheid de avondklok wordt versoepeld. Ondanks aanhoudende gevechten zijn er aanwijzingen dat de Fano-opstand afneemt en de regering erin slaagt de overhand te krijgen en de stabiliteit in de grote steden en dorpen in de regio te herstellen. Op 2 februari 2024 verlengt het Ethiopische parlement de noodtoestand met vier maanden.

De opstandelingen betwisten de federale en regionale controle in een groot deel van de regionale staat Amhara. De gewapende confrontaties vinden plaats over de hele regio, al concentreert het geweld zich voornamelijk in het centrale gedeelte, alsook in het oosten en het zuiden van de regio. Het merendeel van de gevechten tussen de Fanomilities en federale troepen vindt in en rond grote stedelijke centra plaats zoals Bahir Dar (West-Gojjam), Gondar (Noord-Gondar), Debre Birhan en Shewa Robit (Noord-Shewa), Debre Markos (Oost-Gojjam), Debre Tabor (Zuid-Gondar), Woldiya en Lalibela (Noord-Wollo). De Fanomilities

hebben de controle over verschillende plattelandsgebieden van waaruit ze een guerrillacampagne van hit-and-run-aanvallen lanceren tegen ENDF-doelen en politieke tegenstanders.

Voor de periode van 1 november 2022 tot en met 31 januari 2024 registreert ACLED 635 incidenten en 1.973 dodelijke slachtoffers in de regio Amhara. Daarvan beschouwt ACLED 473 incidenten als battles (1.211 dodelijke slachtoffers), 53 als explosions/remote violence (324 dodelijke slachtoffers) en 109 als violence against civilians (438 dodelijke slachtoffers). Het geweld in de regio piekt in augustus 2023 en blijft in de daaropvolgende maanden op een hoog niveau. Ongeveer drie vierde van het door ACLED opgetekende geweld in Amhara betreft gevechten tussen twee gewapende partijen, in het bijzonder tussen de Fanomilities en de ENDF. Ongeveer een vijfde van het totale aantal door ACLED geregistreerde geweld betreft violence against civilians. Het betreft voornamelijk aanvallen op burgers, maar ook in mindere mate seksueel geweld, ontvoeringen en gedwongen verdwijningen. Er zijn berichten van burgerslachtoffers door luchtaanvallen en beschietingen, buitengerechtigde executies onder andere tijdens huiszoeken en volgend op gevechten tussen de ENDF en Fanomilitanten, en wijdverbreide arrestaties in de context van de noodtoestand door de autoriteiten. In juli 2023 noteert ACLED een toenemend aantal aanvallen gericht op lokale functionarissen. Door ACLED wordt aangenomen dat de daders van deze aanvallen banden hebben met Fanomilities en nationalistische Amharagroepen.

Het geweld in de regio Amhara veroorzaakt ontheemding onder de burgerbevolking. Door de onveiligheid op het terrein kon IOM geen beoordeling maken van het aantal ontheemden voor grote delen van de regio Amhara. IOM identificeerde tussen augustus en september 2023 66.153 ontheemden (18.335 huishoudens) op de locaties die wel toegankelijk waren. Tussen november 2022 en juni 2023 waren er naar schatting 436.805 ontheemden in de regio.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Amhara actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker brengt geen enkel objectief stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie onjuist, achterhaald en/of onvolledig zou zijn. De voormelde analyse uit de bestreden beslissing, die steun vindt in de beschikbare informatie en pertinent en correct is, wordt dan ook door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gezien het voorgaande, kan worden besloten dat in de regio Amhara sprake is van ernstige veiligheidsincidenten waarbij ook burgerslachtoffers vallen. In het licht van voormelde rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (zie *supra*) stelt zich dan ook de vraag in hoeverre verzoekers persoonlijke omstandigheden maken dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in zijn regio van herkomst. Zoals hiervoor reeds werd vastgesteld (zie *supra*, punt 8.2.) heeft verzoeker te kampen met – soms ernstige – mentale gezondheidsproblemen, waarbij er sprake is van zelfmoordgedachten, het stoppen met eten en drinken, ernstige communicatiemoeilijkheden, psychoses, *et cetera*. Uit de door verzoeker bijgebrachte stukken in verband met zijn mentale gezondheidstoestand (verzoekschrift, stukken 3-8 en het medisch verslag toegevoegd aan zijn aanvullende nota) blijkt dat een precieze diagnose heden (nog) niet op punt kon worden gesteld, doch er wordt wel melding gemaakt van een posttraumatisch stresssyndroom, depressie en schizofrenie. Uit het geheel van de door verzoeker voorgelegde stukken blijkt voorts dat verzoekers mentale gezondheidstoestand een erg wisselend en onvoorspelbaar karakter heeft. Verzoeker werd meermaals gedwongen opgenomen omwille van zijn mentale gezondheidstoestand, waarna zijn symptomen verdwenen en/of verbeterden, doch nadien vaak weer terugkwamen. In het licht van de voormelde veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst, Amhara, stelt de Raad vast dat verzoekers wisselende en onvoorspelbare mentale gezondheidstoestand hem, in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico doet lopen om ingeval van terugkeer naar de regio Amhara het slachtoffer te worden van het willekeurig geweld aldaar in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Gelet op de in de voormelde stukken beschreven mentale gezondheidstoestand van verzoeker kan worden aangenomen dat deze mentale gezondheidstoestand kan leiden tot een verminderde mogelijkheid om een correcte inschatting te maken van de risico's en de manier om deze te vermijden.

10.5. Gelet op het voormelde toont verzoeker aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

11. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat verweerder ter terechtzitting niet is verschenen en evenmin vertegenwoordigd werd, zodat de Raad niet is gehouden om te antwoorden op de in de nota met

opmerkingen aangehaalde exceptie van laattijdigheid van onderhavig beroep, dat overigens op 8 mei 2024 werd ingediend en derhalve wel degelijk tijdig is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER